

زنبور ساقه خوار گندم

زنبور ساقه خوار گندم ابتدا در استان های تهران و مرکزی دیده شد و اکنون در تمام مناطق کشور وجود دارد. این آفت علاوه بر گندم و جو به چاودار نیز حمله می کند و از آفات درجه دوم غلات محسوب می شود.

خسارت این زنبور مربوط به لاروهای آن است که بافت داخلی ساقه را به سمت پائین مورد تغذیه قرار می دهد. ساقه های آلوده سنبله های سفید و دانه های لاغری را تولید می کنند به طوری که درصد کاهش وزن دانه ها در ساقه های آلوده تا ۱۵ درصد هم می رسد. ساقه های آلوده با وزش باد می شکنند. درصد آلودگی مزارع به لاروهای این زنبور بین ۵ تا ۲۰ درصد گزارش شده است.

لارو ساقه خوار گندم

زمستان گذرانی این آفت به صورت لارو در داخل پیله نازکی در قاعده ساقه گندم، کمی پائین تر از سطح خاک است. زنبور ساقه خوار گندم تنها یک نسل در سال دارد.

حشره بالغ زنبور ساقه خوار گندم

مدیریت تلفیقی زنبور ساقه خوار گندم

زنبورهای پارازیتوئیدی از جنس *Aprostocetus* از خانواده Eulophidae و *Elachertus* از خانواده Chalcididae جمع آوری شده اند که لاروهای آن را پارازیت می کنند و در کاهش جمعیت آن موثرند.

۱- برداشت سریع گندم در کاهش جمعیت لارو های این زنبور موثر است، اما بهترین روش کنترل آن شخم عمیق بعد از برداشت محصول می باشد

۲- سوزانیدن کاه و کلش پس از برداشت محصول نه تنها در کاهش جمعیت آن تأثیری ندارد، بلکه باعث کاهش مواد آلی خاک نیز می گردد.

۳- سمومی که علیه سن مادر مصرف می گردند، در کاهش جمعیت حشرات کامل زنبور ساقه خوار گندم نیز موثرند، اما سموم مصرفی علیه پوره های سن گندم در کاهش جمعیت آن موثر نیست به دلیل آنکه در این زمان لاروهای زنبور در درون ساقه ها فعالیت می کنند.

۴- در کشورهای دیگر استفاده از ارقام مقاوم گندم در مدیریت کنترل این آفت متداول است. در کشور ما نیز بررسی هایی در این خصوص صورت گرفته است و لاین ها و ارقام مقاومی نیز معرفی گردیده اند.